
Shri Vasavidevi Gita

श्री वासविदेवीगीता

Document Information

Text title : Vasavidevi Gita

File name : vAsavIgItA.itx

Category : devii, devI

Location : doc_devii

Author : Rajeshwari Govindraj (Copyrighted)

Transliterated by : Rajeshwari Govindraj rajeswari dot govindraj at yahoo dot com

Proofread by : Rajeshwari Govindraj rajeswari dot govindraj at yahoo dot com

Latest update : December 1, 2019

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 17, 2022

sanskritdocuments.org

Shri Vasavidevi Gita

श्री वासविदेवीगीता

ॐ श्रीं श्रीं

१

श्री वासविदेवीगीता अथ प्रथमोऽध्यायः

कुसुमश्रेष्ठ विषादयोगः सालङ्कायनोवाचः द्वादशोत्तर षट्शत । गोत्रवान् भीतयेतसान् । कणत्र पुत्र सन्तान् ।
नाना देशान् समाश्रितान् धुत्तरशत गोत्राङ्गान् । स्थितान् निश्चल येतसाः ॥ १ ॥

धृत्येवं त्यागसंसिद्धान् । सर्वतो वीक्ष नागरान् सभां प्रदक्षिणीकृत्य । प्रणिपत्या कृताञ्जलिः । उवाच वाग्निनां
श्रेष्ठः । कुसुम्भो वैश्यपुङ्गवः ॥ २ ॥

कुसुमार्य उवाचः सभासदो ब्रह्मकुलप्रदीप् । छितार्थिनो भास्कर पण्डितार्याः मानार्थिनो ये मम प्रतिज्ञा ।
शृण्वन्तु ते वैश्यबान्धवाः ॥ ३ ॥

अहमेव समकः । प्रविशेयं दुताशनम् । सर्वैरनुज्ञा देया मे । भवद्भिः कृतबुद्धिभिः । धृत्युदीर्यं च यथाये । निधनं
प्रणिपत्य पुनः पुनः ॥ ४ ॥

वैश्यजनोवाचः किमुच्यते त्वया बन्धो नोयितं तव भाषितम् । अेकव कुलं वा नो । सर्वसंरक्षणोयितम् ॥ ५ ॥

सर्वैरेक भोक्तव्यं शुभं वा यद्वि वाशुभम् । न दातव्या सुता राजे । न त्याज्याः स्वकुलधर्माः ॥ ६ ॥

मानं कुलं प्रतिष्ठाप्य (दीर्तिं कुर्मो जगत्तये । प्राणानधे तृणप्रायान् । त्यक्षाम स्वर्वथा वयम् ॥ ७ ॥

सर्वे सम्मण्डप्य मुदिताः । कुसुम्भमिदमब्रुवन् । निश्चितं छि मडाभाग । कुलस्य परिरक्षणो । देहत्यागोऽधुना सर्वे
। शिष्यदृश्याश्रितं पदम् ॥ ८ ॥

शङ्का मडती । सञ्जातातीव दृष्टरा । सुकुमारा सती बाला । वासवी वामलोचना ॥ ९ ॥

अस्पष्ट कामभोगादि । विभ्रमाति सुन्दरी । अत्यन्त मृदुलं देहम् । कथं त्यक्तुमिच्छति ॥ १० ॥

सर्वं तन्निश्चयं ज्ञात्वा । कर्तव्यं छि मडामते! अन्यथा येन्मडादोषः । कुलस्यास्य भविष्यति । तच्चित्तं सलजं ज्ञात्वा
। शीघ्रमागन्तुमर्हसि ॥ ११ ॥

धृत्युक्तं स्य तदा प्राड । कुसुम्भो वासवीं रडः । दीर्घमुष्णं विनिश्चस्य । नभाग्रेशुविक्षिपन् दैन्याशान्ति सडभ
। शोकचित्तेनाभाषत ॥ ४ ॥

कुसुमार्थं उवाचः अघि कल्याणि तनये किं भूयां मनसो व्यथाम् । सुकुमारी तनूवरीम् । याम्भेयकलिको सभाम् ॥
५ ॥

योग्यां दिव्यविभूषाभ्याम् । कुसुमादघि कोमलाम् । स्टलिङ्गोतीर्णां द्विगदाले ज्वालालीढ नभोन्तरे ॥ ६ ॥

पातयिष्यसि डा वड् । प्राणोभ्य मधुरन्नडि । पुत्रान्नित्राणि दारांश्च । मणीनपि धनानि य डान्तुं शकटोति जनत
। प्राणत्राणकुते पुनः ॥ ७ ॥

अेतत्राणाय न प्राणान् । मुख्यन्ते डे डि भूतले ॥ ८ ॥

दत्वा त्वाभनुकुलाय । वराय प्रीतयेतसा । पत्या सड प्रमोदेन । स्थितां द्रष्टुं न मे विधिः । मम भाग्यविडीनस्य
। कथं तादृश योग्यता ॥ ९ ॥

धत्यादि विविधावापान् । वदन्तं पितरं तदा । वीक्ष प्राड तनु स्नेडा वासवी मृदुभाषिणी ॥ १० ॥

द्वेयवाचः मभूद्रे तादृशी चिन्ता । तात डेवलमद्य ते । लोलाश्चत्थदणाग्रस्य । जलभिन्तूपमं वपुः ॥ ११ ॥

सन्त्यज्य यामयग्रस्तम् । अशुचि सौर्यवर्जितम् । नित्यं मत्वा विमोडेन । को रक्षेत बुधो जनः ॥ १२ ॥

नधां यथा मिथस्वणाः । मिणिताक्षणमात्रं य । तथा संस्कृति पादोद् । मिणिता पुत्रबान्धवाः ॥ १३ ॥

स्वयमेव विभज्यन्ते । तदध्याङ्गीव डालतः । नैवात्र मोडः कर्तव्यु । धीरचित्तेरवादृशैः ॥ १४ ॥

आत्ता नित्यो जनिम्मति । नाशास्तन्तु वरणः । नित्य निरञ्जनः शान्तः । निर्विकारः निरामयः ॥ १५ ॥

न येन कृन्ति शस्त्राणि । सलिलं न निमज्जयेत् । न दडेत् वडिरनम् । न वै वायुश्च शोषयेत् ॥ १६ ॥

न पिपासा क्षुधा येव । ना लज्जा नास्य साध्वसम् । प्राकृतानि तु मन्यस्य । सर्वार्थेतानि नात्मनः ॥ १७ ॥

पकृत्या प्रतिभद्दस्सन् । संसरत्येष सन्ततम् । यदात्मा ज्ञायते स्टेन । निर्वृतिः परमा तदा ॥ १८ ॥

तस्मान्य मृतीवास्य । नैवस्थ धति निश्चितम् । कुलधर्म प्रतिष्ठाये । वसुक्का स्थिरं क्षरम् । पराभ्या प्रतिपद्ये ।
पदं परमनिर्वृते ॥ १९ ॥

शृत्वा तद्वचनं सर्वम् । गूढार्थमति वितः । अप्पच्यत्तां मडिमतरम् । अपूर्वार्थं प्रभाषिणीम् ॥ २० ॥

कथं जानामि ते वाक्यं दृवं सत्यार्थगर्भितम् । अत्युद्भरित माकार्यं स्वस्वउपमदर्शयत् ॥ २१ ॥

विद्युत्सुञ्ज निभाकारम् । तटित्तोडि विडम्बिताम् । सूर्ययन्त्राग्नि सङ्काशाम् । प्रभाष्याप्त दिग्गन्तराम् ॥ २२ ॥

यतुर्भुञ्ज मडद्वेवीं सुन्दरशू शुचिताम् । ताटङ्कयुगणाभ्यां य विराजित कपोलकाम् ॥ २३ ॥

डिरीटडारकेयूर मणिनूपुर शोभिताम् । स्वर्णाम्बरधरां देवीं निगमाब्द कराम्बुजाम् । वरदाभय उस्ताभ्यां
प्रादुर्भूतां ददर्शनः ॥ २४ ॥

ततो दशविं देवीम् । व्याय लोकरिं चा । नमाम शिरसा भूयो । स्तोतुं समुपयकमे ॥ २५ ॥

कुसुमार्य उवाचः नमस्त देवदेवेशि । नमस्ते लोकपूजिते । श्रीवाणि गिरिजारूपे ॥ २६ ॥

नमस्ते विश्वबान्धवि नमसौलोक्य जननि । नमस्ते लक्ष्मणपाविनि । संसारसागरे मग्नान्स्मानुद्धर कन्यके ॥ २७ ॥

नमो देव् मडादी । मातायै सततं नमः । नमः वास भद्रायै । नित्यतः प्रणता स्वताम् ॥ २८ ॥

तामग्नि वार्णां । तपसा ज्वलन्तीम् । वैशेष्यनीं कर्म । इलेषु जुष्टाम् ॥ २९ ॥

दुर्गां देवीम् । शरणमलं प्रपद्ये । सुतरसितरसे नमः ॥ ३० ॥

ॐ क्री श्री आदिशङ्कै य विद्महे । वासवी देवी य धीमहि । तन्न कन्या प्रयोदयात् ॥ ३१ ॥

यस्यासु जठरे सन्ति । ब्रह्माण्डानि य कोटयः । नैव यस्य सुता जाता । को वा स्यात्तत्तमो भुवि ॥ ३२ ॥

ॐ तत्सदिति श्रीवासविदेवीगीतायां ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीवासवि कन्यका द्रिव्यरूपदर्शन योगोनाम
द्वितीयोऽध्यायः ।

3

श्री वासविदेवीगीता अथ तृतीयोऽध्यायः

सृष्टिविज्ञान मायास्वरूपयोगः कुसुमार्य उवाचः सर्ववेदान्त संसिद्धम् । तद्रूपं हि मे तथा । योगं य औपनिषदम्
। ज्ञानं य श्रुतिसम्मतम् ॥ १ ॥

सावहुलायनोवाचः धृति तस्य वयश्चुत्वा । प्रसन्न मुष्पङ्कुजा । वकुमारभताम्बा सा । रडस्यं श्रुतिगूढितम् ॥
२ ॥

देव्यवाचः अलमेवास पूर्वन्तु । नान्यञ्चिद् विशोत्तम! तदात्मरूपचित्संवित् । परब्रह्मकनामकम् ॥ ३ ॥

अप्रतर्कमनिर्देश्यम् । अनौपम्य मनामयम् । तस्य का चित्तस्सिद्धा । शक्तिमार्थेति विश्रुता ॥ ४ ॥

पावकन्धिष्टतेवेय । उषणांशोरिव दीधितिः । यन्द्रस्य यन्द्रके वेय । अमेयं सलजा ध्रुवा ॥ ५ ॥

तस्मात् कर्माणि जुवानाम् । जुवाः कालाश्च सञ्चरे । अमेदेन विलीनास्सुः । सुषुप्त व्यवहारवत् ॥ ६ ॥

न सती सानासतीसाना । उभयात्रा विरोधतः । अतद्विलक्षणं कायद् । वस्तु भूतास्ति सर्वदा ॥ ७ ॥

स्वशक्तश्च समायोगाद् । अलं बीजात्यतां गता । स्वाधारावरणात्तस्या । दोषत्वं य समागम् ॥ ८ ॥

चैतन्यस्य समायोगात् । निमित्तत्वं य कथ्यते । प्रपञ्च परिणामाच्च । समवायित्वमुच्यते ॥ ९ ॥

स पुनः कामकर्मादि । युक्तया स्त्रीय मायया । पूर्वानुभूत संस्कारात् । कालकर्म विपाकतः ॥ १० ॥
अविवेकाय्य तस्य । विसृष्टावान् प्रजायते । अबुद्धिपूर्वं स्पर्षोठियम् । कथितस्ते विशाधिप ! ॥ ११ ॥
अेतद्दि मया प्रोक्तम् । मम रुपमलौकिकम् । अव्यालृतं तदव्यक्तम् । माया शबलमित्यपि ॥ १२ ॥
प्रोच्यते सर्वशास्तेषु । सर्वकारण कारणम् । तत्त्वानामादिभूतं य । सञ्चिदानन्द विग्रहम् ॥ १३ ॥
सर्वकर्म धनीभूतम् । ष्याज्ञान क्रियाश्रयम् । कीडुार मन्त्रवाच्यम् । तदादि तत्त्वं तदुच्यते ॥ १४ ॥
तस्मादाकाश उत्पन्न । शब्दतन्मात्र रुपकः ।
भावेतृशात्मको वायुः । तेजोऽपात्मकं पनः ॥ १५ ॥
जलं रसात्मकं पश्चात् । ततो गन्धाका धरा । शबैक गुण आकाशो । वायु स्पर्शरवान्वितः ॥ १६ ॥
शब्द स्पर्शरुपगुणं य । तेजः षत्युच्यते षुधैः । शब्द स्पर्शरुपरसै । राषो वेद गुणारुक्ताः ॥ १७ ॥
शब्द स्पर्शरुपरस । गन्धोः पच्यगुणा धरा तेल्लोभवन्नलत्तूत्रम् । यल्लिङ्गं परिचक्षते ॥ १८ ॥
वायुर्वैगौतम सूत्रं वायुना वै
८८८??
तेषां रजोऽशैर्जातानि । कमात् कर्मेन्द्रियाणि य । प्रत्येकं मिणित्सेस्सेस्तु । प्राणो भवति पच्यदा ॥ २७ ॥
दृदि प्राणो गुदे पानोऽपानो नाभिस्तस्तु समानकः । कण्ठदेशेष्युदान स्यात् । व्यानः सर्व शरीरगः ॥ २८ ॥
ज्ञानेन्द्रियाणि पच्यैव । पच्यकर्मेन्द्रियाणि य । प्राणादि पच्यकं चैव । धिया य सडितं मनः ॥ २९ ॥
अेतत् सूक्ष्म शरीरं स्यात् । आत्मन्यम लिङ्गं यदुच्यते । तत्र याः प्रकृतिः प्रोक्ता । सा राजन् दैविधा स्टता ॥
३० ॥
सत्तात्रिका तु माया स्यात् । अविधा गुणमिता । स्वाश्रयं यातु संरक्षेत् । सा मायेति निगद्यते ॥ ३१ ॥
तस्यां यत्पतिभिम्बं स्यात् । बिम्बभूतस्य येषितुः । स षश्वरस्समाप्यातः । स्वाश्रयं ज्ञानवान् परः ॥ ३२ ॥
सर्वजसर्वकर्ता य । सर्वानुग्रहकारकः । अविधायां तु यच्येत् । प्रतिभिम्बं विशाधिप ॥ ३३ ॥
तदेव जुवमज्ज स्यात् । सर्व दुःभाश्रयं पुनः । द्वयोरपीड संप्रोक्तम् । देडत्रयमविधया ॥ ३४ ॥
करोति विविधं विश्वम् । नानाभोगाश्रयं पुनः । मच्छक्तिप्रेरितो नित्यम् । राजन् सर्व प्रकल्पितः ॥ ३५ ॥
मायाशक्ति सङ्ग पम् । जगर्व यरायरम् । सापि मत्तः पृथज्ञाया । नाव परमार्थतः ॥ ३६ ॥
व्यवहार दृशा सेयम् । विधामायेति विश्रुता । तत्त्वदृष्टातु नाव । तत्त्वमेवास्ति डेवलम् ॥ ३७ ॥

साहं सर्वं जगत्सुष्टा । तदन्तः प्रविशाम्यहम् । मायाकर्मादि सङ्घितागिरे प्राण पुरस्पर ॥ ३८ ॥
 उपाधिभेदादिभ्राह्मणम् । घटाकाशाद्यो यथा । उच्यन्तीत्यादि वस्तनि । भासयन् भास्करस्सदा । न दूष्यति
 तथैवाहम् । द्रोष्ठेर्विभा कदापि न ॥ ३९ ॥
 मयि बुद्ध्यादि कर्तृत्वम् । मन्यशैवापरे जनाः । वदन्ति यात्मा कर्तेति । विमूढा न सुबुद्धयः ॥ ४० ॥
 अहं साक्षी जगत्सुष्टुर् । अविभक्तः सर्वकर्मभिः । अविकारोऽप्रमेयेशम् । अव्यक्तो विश्वगोऽव्ययः ॥ ४१ ॥
 अहमेव परब्रह्मा । व्ययानन्दात्मकं नृप ! मोहयत्यपिलान्माया । श्रेष्ठान् मम नरानिमून् ॥ ४२ ॥
 रज्जुर्गुथ्या सर्पमाला । भेदेरेका विभाति हि । तथैवैशादि रूपेण । भास्यहं नात्र संशयः ॥ ४३ ॥
 माया सा परभेदस्य । उेतुर्नान्यः कदाचन । मयि सर्वमिदं प्रोतं श्रोतं च विशशेभरा ! ॥ ४४ ॥
 सर्वदा षड्कारेषु । तानिचं योजयेत् भशं हित्वा चापटलं जन्तुर् । अनेकृर्जन्निभिशनैः ॥ ४५ ॥
 अज्ञान भेदतस्तद्गतम् । मायया भेदस्तथा । ज्ञवेश्वर विभागश्च । कल्पितो मायव तु ॥ ४६ ॥
 * घटाकाश मडाकाश । विभागः कल्पितो यथा । तथैव कल्पितो भेदो । ज्ञवात्म परमात्मनोः ॥ ४७ ॥
 यथा ज्ञवबहुत्वं च । मायया न स्वभावतः । तथेश्वर बहुत्वं च । मायया न स्वभावतः ॥ ४८ ॥
 देहेन्द्रियादि सङ्घात । वासनाभेदभेदिता । अविद्या ज्ञवभेदस्य । उेतुर्नान्यः प्रकीर्तितः । गुणानां वासनाभेद
 । भेदिताया विशांवर ! ॥ ४९ ॥
 विरज्य विन्दति ब्रह्म विषयेषु सुबोधतः । अक्षेयं शस्तसङ्घातै । रदामनलेन च ॥ ५० ॥
 अक्षेयं भूप सविवै । रशोष्ठं मारुतेन च । अवध्यं वध्यमानेऽपि । शरीरेन्नराधिप ! ॥ ५१ ॥
 ॐ तत्सदिति श्रीवासविदेवीगीतायां ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रं सृष्टिविज्ञानं मायास्वरूपं योगोनाम तृतीयोऽध्यायः
 ।

४

ॐ श्रीं श्रीं

श्री वासविदेवीगीता अथ यतुर्थोऽध्यायः आत्मज्ञानान्वित शक्तिप्राण ध्यानयोगः
 (ज्ञवब्रह्मैकयोगः) देव्यवायः पङ्क्तं शृणु राजेन्द्र ! परमात्मात् ज्ञवताम् । उपाधियोगात्संप्राप्तः ।
 कर्तृत्वादिकमत्युत ॥ १ ॥

ह्रियाः करोति विविधाः । धर्माधर्मैक उेतवः । नाना योनि स्ततः प्राप्य । सुभृदुःपैश्च युज्यते ॥ २ ॥

मनस्तत्त्वंस्कृति वशात् । नानाकर्मरतस्सदा । नाना देहान् समाशोति । सुभृदुःपैश्च युज्यते ॥ ३ ॥

घटीयन्त्रवदेतस्य । न विराम कदापि हि । अज्ञानमेव मूलं स्यात् । ततः कामः छिन्ना स्ततः ॥ ४ ॥
 तस्मादज्ञान नाशाय । यतीत नियतं नरः । अेतद्धि जन्मसाकृत्यम् । यदज्ञानस्य नाशनम् ॥ ५ ॥
 पुरुषार्थ समाप्तिश्च । श्रुवन्मुक्त दशापि वा । अज्ञाननाशने शक्तः । विद्यैवतु पठेयसि ॥ ६ ॥
 अनर्थदानि कर्माणि । पुनः पुनरुशन्नि हि ततो रागस्ततो द्वेषः । ततो जन्मार्थो मडान् भवेत् ॥ ७ ॥
 तस्मात् सर्वषयन । ज्ञानं सम्पाद्येन्नरः । कुर्वन्नेवेळ कर्माणि । अत्यज्ञितः कर्मायवश्यकम् ॥ ८ ॥
 शमो धमस्ति तिक्षा य । वैराग्यं सत्व सम्भवम् । तावत्पर्यन्तमेव स्युः । कर्माणि न ततः परम् ॥ ९ ॥
 तदन्ते यैव सन्न्यस्य । संशयेदुरुमातृवान् । श्लोयं ब्रह्मनिष्ठं य । छक्का निर्व्याजया पुनः ॥ १० ॥
 वेदान्तश्रवणं कुर्याद् । नित्यमेवमतन्द्रितः । तत्त्वमस्यादि वाक्यस्य । नित्यमर्थं विचारयेत् ॥ ११ ॥
 तत्त्वमस्यादि वाक्यं तु । श्रुवन्नमैक बोधकम् । अैक्य ज्ञाते निर्भयस्तु । मद्बुधो हि प्रजायते ॥ १२ ॥
 पञ्चीकृत मडाभूत । सम्भूत स्कूलदेलकः । भोगालयो जराव्याधि । संयुत सर्वकर्माणाम् ॥ १३ ॥
 ज्ञान कर्मेन्द्रिययुतम् । प्राण पञ्चक संयुतम् । मनो बुद्धियुतं यैतत् । सूक्ष्मं तत्त्वयो विदुः ॥ १४ ॥
 अपञ्चीकृत भूतोत्थम् । सूक्ष्मदेलोस्यमात्मनः । द्वितीयोस्यमुपाधि स्यात् । सुभादेरवबोधकः ॥ १५ ॥
 अनाद्यनिर्वाच्यमिदम् । अज्ञानं तु तृतीयकः देलोस्यमात्मनो भाति । कारणात्का धराधिप ॥ १६ ॥
 उपाधिविलये जाते । केवलात्कावशिष्यते । देलत्रये पञ्चकोशा । अन्तस्थाः सन्ति सर्वदा ॥ १७ ॥
 पञ्चकोश परित्यागे । ब्रह्मपुञ्जं हि लभ्यते । नेति नेतीत्यादि वाक्यर् । मम रूपं यदुच्यते ॥ १८ ॥
 न जायते प्रियते वा कदाचित्वायं भूत्वा भविता वा न भूयः । अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणो न लन्यते लन्यमाने
 शरीरे ॥ १९ ॥

आदरिन्त तन्निन्त अणोरण्णीयान् मडतो मडीयान् आत्कास्य जन्तोर्निडितं गुडायाम् ॥ २० ॥

तमङ्कतुः पश्यति वीतशोको धातुः प्रसन्नान्मडिमानमस्य ॥ २१ ॥

* आत्मानं रथिनं विद्धि । शरीरं रथमेव तु । बुद्धिं तु सारथिं विद्धि । मनः प्रग्रलमेव य ॥ २२ ॥

यस्वविद्वान् भवति य । अमनस्कस्सदाशुचिः । न तत्पधमवास्कोति । संसारं याधिगच्छति ॥ २३ ॥

९९९??

ई लकार सूल देल स्यात् । रकारः सूक्ष्मदेलकः ईकारः कारणात्कास् । डीङ्कारोषं तुरीयकम् ॥ २८ ॥

समाधिकावातूर्व तु । भावथित्सेव मादृतः । ततो ध्यायेत् निमिषाको । देवीं मां जगदीश्वरीम् ॥ २९ ॥

दृष्ट्वेभाधर्षणे नित्यम् । अलं तु प्रतिभिम्भिता । तस्मादल्लेपया दत्तम् । सर्वमन्तसेस्समर्थितम् ॥ ३० ॥

प्राणान् सं कृत्वा । नासाभ्यन्तर्यारिणो । निवृत्त विषयाकङ्क्षे । वीतदोषो विमत्सरः ॥ ३१ ॥
 भक्ता निर्व्याजया युक्तो । गुहायां निस्वने स्थले । उकारं विश्वमात्मानम् । रकारे प्रविलापयेत् ॥ ३२ ॥
 रकारं तैजसं देवम् । ठकारे प्रविलापयेत् । ठकारं प्राणमात्मानम् । डीङ्कारे प्रविलापयेत् ॥ ३३ ॥
 वाय्व वायकताडीनम् । दैतभावविवर्जितम् । अण्डं सख्येदानन्दम् । भावयेत्स्त्रिभान्तरे ॥ ३४ ॥
 ८८८???

५

तपस्सन्तोषमास्तिक्यम् । दानं देवस्य पूजनम् । सख्यास्तं य सत्कर्मानु । प्लानः ज्ञानार्जनं तथा ॥ ७ ॥
 षट्शतं श्रवाणं शैव । कीर्तितश्च जपे हुतम् । दशैते नियमाः प्रोक्ताः । मया वैश्यस्य नायक ! ॥ ८ ॥
 पद्मासनं स्वस्तिकं च । भद्रं वज्रासनं तथा । वीरासनमिति प्रोक्तम् । कमादासन पञ्चकम् ॥ ९ ॥
 षड्याकर्षयेद्वायुम् । आख्यं षोडश मात्रया ।
 धारयेत्तूरितं योगी । यत्तुष्यष्टात्तु मात्रया । सुषुम्मा मध्यगं सम्यग् । द्वात्रिंशन्नात्रया शनैः ॥ १० ॥
 नाज्या पिङ्गलया शैव । रेययेद्योगवित्तमः । प्राणायाममिमं प्राडु । र्योगशास्त्र विशारदाः ॥ ११ ॥
 भूयो भूयो कमात्तस्य आख्यमेवं समाचरेत् । मात्रावृष्टिं कमेणैव । सम्यग्वाद्दश षोडश ॥ १२ ॥
 उत्तमस्य गुणव्याप्तिः । यावच्चल नमिष्यते । छन्द्रेयाणां विचरताम् । विषयेषु निरर्गणम् ॥ १३ ॥
 समत्वभावना नित्यम् । ज्ञवात्मपरमात्मनोः । समाधिमाकुर्मुनयः । प्रोक्तमष्टाङ्ग लक्षणम् ॥ १४ ॥
 विश्वं शरीरमित्युक्तम् । पञ्चभूतात्मकं नृप ! यन्द्रसूर्याग्नि तेजोभिर् । ज्वलन्मैव रुपकम् ॥ १५ ॥
 तिस्रः कोट्यस्तदर्थेन । शरीरे नाड्यो मताः । तासु मुष्णदशप्रोक्ताः । ताभ्यसिद्धं व्यवस्थिता ॥ १६ ॥
 प्रधाना मेरुदण्डेऽस्त्र । यन्द्र सूर्याग्निरूपिणि । षडा वामे स्थिता नाडी । शुभ्रा तु यन्द्ररूपिणी ॥ १७ ॥
 ८८८???

तदूर्ध्वनाडतं पथम् । उद्यदादित्य सन्निभम् । काटिहान्तद्वैरर्कं । प समधिष्ठितम् ॥ २७ ॥
 तन्मध्ये आणालिङ्गं तु । सूर्यायुत समप्रभम् । शब्दब्रह्ममयं शब्दा । नाडतं तत्र दृश्यते ॥ २८ ॥
 अनाडताप्यं तत्पथम् । मुनिभिः परिकीर्तितम् । आनन्दसदनं तत्तु । पुरुषाधिष्ठितं परम् ॥ २९ ॥
 तदूर्ध्वं तु विशुद्धम् । दलषोडशपङ्कजम् । स्वरैर्षोडशभिर्युक्तम् । धूम्रवर्णं मण्डप्रभम् । विशुद्धं तनुते यस्मात् ।
 ज्वलस्य उंसलोचनात् ॥ ३० ॥

विशुद्धं पदमाप्यातम् । आकाशाप्यं मडाद्भुतम् । आज्ञायकं तदूर्ध्वं तु । आत्रनाधिष्ठितं परम् ॥ ३१ ॥
 आज्ञासङ्कमणं तत्र । तेनाजेति प्रकीर्तितम् । द्विदणं लक्ष संयुक्तम् । पद्मं तत्सुमनोहरम् ॥ ३२ ॥
 कैलासाप्यं तदूर्ध्वं तु । रोधिनी तु तदूर्ध्वतः अवं त्वाधार यक्काणि । प्रोक्तानि तव सुप्रत ! ॥ ३३ ॥
 सलस्यारयुतं बिन्दु । स्थानं तदूर्ध्वमिस्थितम् । इत्येतत्कथितं सर्वम् । योगमार्गमनुत्तमम् ॥ ३४ ॥
 आद् पूरकयोगेना । प्याधारे योजयेन्नरः । मूलाधारान्तरे शक्ति । स्तामाकुञ्च्य प्रबोधयेत् ॥ ३५ ॥
 लिङ्गमेदकमेणैव । बिन्दुयकं य प्रापयेत् । परमात्मं पराशक्तिम् । ऐकीभूतां विचिन्तयेत् ॥ ३६ ॥
 तत्रो स्थितामृतं यत्तु । दृतलाक्षारसोपमम् । पाययित्वा तु तां शक्तिम् । मायाप्यां योगसिद्धिदाम् ॥ ३७ ॥
 पट्टकदेवतास्तत्र । सन्तुमामृतधारया । आनयेत्तेन मार्गेण । मूलाधारं ततस्सुधीः ॥ ३८ ॥
 अवेमभ्यस्थमानस्या । प्यलन्यलनि निश्चितम् । जराभरणदुःखाद्य । र्मुच्यते भवबन्धनात् ॥ ३९ ॥
 पूर्वोक्तं दूषिता मन्त्रा । सर्वे सिद्ध्यन्ति नान्यथा । ये गुणारवन्ति देव्या मे । जगन्मातुर्यथा तथा ॥ ४० ॥
 ते गुणारवाधकवरे । भवन्तैव न यान्यथा । इत्येवं कथितं तात । वायुधारणमुत्तमम् ॥ ४१ ॥
 द्विकलाधनवस्त्रिन् देव्यां येतो निधाय य । तन्मयो भवति क्षिप्रम् । श्रुवब्रह्मण्य योजनात् ॥ ४२ ॥
 अथवा समलं येतो । यद्वि द्विषं न सिद्ध्यति । तदावयव योगेन । योगी योगान्त्यमभ्यसेत् ॥ ४३ ॥
 यावन्मनो लयं याति । देव्या संविधि भूपति तावद्विष्टमनुं मम् । जपलामै स्पमभ्यसेत् ॥ ४४ ॥
 मन्त्राभ्यासेन योगेन । जेयज्ञानाय कल्पते । न योगेन विना मन्त्रो । न मन्त्रेण विना लि सः ॥ ४५ ॥
 द्वयोरभ्यास योगो लि । ब्रह्मसंसिद्धिकारणम् । तमः परिवृते गेडे । घटो दीपेन दृश्यते ॥ ४६ ॥
 अवं मायावृत्तो ऽयात्मा । मनुना गोयरीकृतः इति योगविधिः इत्यः । साङ्गः प्रोक्तो मयाधुना ॥ ४७ ॥
 ॐ तत्सदिति श्री वासविदेवीगीतायां ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे अष्टाङ्गयोग समन्विते कुण्डलिनीयोगोनाम
 पञ्चमोऽध्यायः ।

६

श्री वासविदेवीगीता अथ षष्ठोऽध्यायः

कर्मयोगः कुसुमार्यं उवाचः योगं यं कर्मसहितम् । ज्ञानं यं शक्तिसम्मतम् । वदस्व देवदेवेशि । भक्तियोगं
 महत्तरम् ॥ १ ॥

द्वेष्यायः तमिदानीमहं वक्षे । शृणु योगं मलोत्तमम् । शृत्वाय मुख्यते जन्तुः । पापेभ्यो भवसागरात् ॥ २ ॥

यामिमां पुष्टितां वायम् । प्रशंसन्ति शृतिरिताम् । त्रयी वादरता मूढा । स्ततोन्त्यन्तेऽपि ॥ ३ ॥

कुर्वन्ति सततं कर्म । जन्यमृत्युकुलप्रदम् । स्वर्गैश्चर्यरताः व्यस्त । येतनाः भोगवृद्धयः ॥ ४ ॥

सम्पाद्यन्ति ते भूप । स्वात्मना निजबन्धनम् । संसारयुक्तं युञ्जन्ति । जडाः कर्मपराः नराः ॥ ५ ॥

यस्य यद्विहितं कर्म । तत्कर्तव्यं मदर्पाणम् । ततो स्वकर्म बीजाना । मुख्तिनास्युः मडाकुुराः ॥ ६ ॥

अनारम्भेण विधानाम् । निश्चिन्तः पुरुषो भवेत् । न सिद्धिं याति सन्त्यागात् । केवलं कर्मणो नृप ! ॥ ७ ॥

कदाचिद्विद्विः कोऽपि । क्षणं नैवावतिष्ठते । अस्वतन्त्रः प्रकृतिज्ञैः । गुणैः कर्म य कार्यते ॥ ८ ॥

अकर्मणः श्रेष्ठतमम् । कर्माणीह कृतं तु यत् । वर्मणः स्थितिरथस्यात् । कर्मणो नैव सेतुति ॥ ९ ॥

कर्मणा शुद्धदृष्टयोभेदबुद्धिं मुपैष्यति । स य योगस्समाप्त्या । अमृतत्वाय हि कल्पते ॥ १० ॥

जडात् यद्वि कर्माणि । तत्स्सिद्धिं न विन्दति । अद्वैज्ञाने नाधिकारः । कर्मव स युज्यते ॥ ११ ॥

तस्मात् कर्माणि कुर्वित । बुद्धियुक्तो नराधिप ! न त्वकर्मा भवेत्तोऽपि । स्वधर्मत्यागवांस्तथा ॥ १२ ॥

९९९??

ॐ भवन्ति भूतानि । मेधादन्नस्य सम्भवः । यज्ञैर्भवन्ति मेधानि । कर्माद्यज्ञानि सम्भवम् ॥ १८ ॥

ब्रह्म कर्ममुत्तमम् । मत्तो ब्रह्मसमुद्भवः । अतो यश्चे य विश्वेस्मिन् । स्थितं मां विद्धि भूमिप ! ॥ १९ ॥

वर्णान् सृष्टा वदं याव । सयज्ञां स्तान् पुरा प्रिय । यज्ञेन ऋध्यतामेषः । कामदः कल्पवृक्षवत् ॥ २० ॥

यत्वारो हि मया वर्णाः । रजस्सत्वतमोऽंशतः । कर्मांशतश्च संसृष्टाः । मर्त्यलोके मयानघ ॥ २१ ॥

सुरांश्चान्नेन प्रीणयाम् । सुरास्ते प्रीणयं तु वः । लभध्वं परमं स्थानम् । अन्नोन्मयी प्रीणनात् स्थिरम् ॥ २२ ॥

धृष्टाः देवाः प्रदास्यन्ति । भोगानिष्टान् सुतर्पिताः । तैर्दतान् तान्नरभ्यो दत्त्वा भुङ्क्त स तस्करः ॥ २३ ॥

दुतावशिष्टं भोक्तारो । मुक्ताः स्युः सर्वपातकैः । आद्यन्त्यनो मडापापाः । आत्मउतोः पयन्ति यः ॥ २४ ॥

अहमग्रिरहं डोता । दुतं यन्न यार्पितम् । ब्रह्मास्तव्यं य ते नाथ । ब्रह्मव तो रतः ॥ २५ ॥

योगिनः केचिदपरे । दिष्टं यज्ञं वदन्ति य । ब्रह्मास्मिरेव यज्यो वै । धृति केचन मेतरे ॥ २६ ॥

संयमागस् परे भूप ! । धन्द्रियापशुष्यति । करणेषु तद्विषयान् । शब्दादीनुपशुद्धति ॥ २७ ॥

प्राणानामिन्द्रियाणां य । परे कर्मणि कृत्यशः । निजात्मरति रूपागस् । ज्ञानदीम प्रशुद्धति ॥ २८ ॥

प्रवीण तपसा वापि । स्वाध्यायेन य केचन । तीव्रतेन यतिनः । ज्ञानेनापि यजन्ति माम् ॥ २९ ॥

प्राणोऽपानं तथा प्राणम् । अपाने प्रक्षिपन्ति ये । रुध्वा गतीऽटोभयोश्च । प्राणायाम परायणाः ॥ ३० ॥
 जित्वा प्राणान् प्राणगतीरुपजुद्धति तेषु य । अवेवं नाना यज्ञरताः । यज्ञध्वंसित पातकाः ॥ ३१ ॥
 नित्यं ब्रह्मषयान्त्येते । यज्ञशिष्टामृताशिनः । अयज्ञकारिणो लोको । नायमन्यः कुतो भवेत् ॥ ३२ ॥
 कायिकादि धा भूतान् । यज्ञाश्चेद प्रतिष्ठितान् । ज्ञात्वा तानभिवान् भूप ! । भोक्षसेऽस्मिन् बन्धनात् ॥ ३३ ॥
 तत्रापि त्वमशक्तशेत् । कुरु कर्ममदर्पणम् । ममानुग्रहतशैवम् । परां निर्वृत्तिं मैथ्यसि ॥ ३४ ॥
 ॐ क्रीं श्रीं अथैतदृश्यमनुष्ठातुम् । न शक्तोऽसि तथा कुरु । प्रयत्नतः कृत्यागम् । त्रिविधानां हि कर्मणाम् ॥
 ३५ ॥

श्रेयसी बुद्धिरावृत्ते । स्ततो ध्यानं परं मतम् । ततोऽभिल परित्यागः । ततश्चान्तिर्गरीयसी ॥ ३६ ॥
 ॐ तत्सदिति श्रीवासविदेवीगीतायां ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रं कर्मयोगोनाम षष्ठोऽध्यायः ।

७

श्री वासविदेशीगीता अथ सप्तमोऽध्यायः ।
 ज्ञानयोगः सर्वेषां भूप ! यज्ञानाम् । ज्ञानयज्ञ परो मतः । अभिलं वीयते कर्म । ज्ञाने भोक्षस्य साधने ॥ १ ॥
 पावयन्त्यभिवान् लोकान् । वशीकृत जगत्रयाः । करुणापूर्णा हृदयाः । बोधयन्त्यपि कांश्चन ॥ २ ॥
 श्रुवन्मुक्ताः हृदे मग्नाः । परमानन्दरूपिणि । निमील्याक्षिणि पश्यन्तः । परब्रह्म हृदिस्थितम् ॥ ३ ॥
 ध्यायन्तः परमं ब्रह्म । चित्ते योग वशीकृतम् । भूतानि स्वात्मना तुल्यम् । सर्वाणि गणयन्ति ते ॥ ४ ॥
 अडिर्दृष्टा य समया । हृत्पयालोकयेत् पुमान् । सुप्ते दुःप्ते तथा मर्षे । उर्षे भीत् समो भवेत् ॥ ५ ॥
 रोगाप् चैव भोगाप् । वाजये विजयेऽपि य । शियोऽयोगे य योगे य । लाभेजलाभे मृतावपि ॥ ६ ॥
 ज्ञान विज्ञान संयुक्त । द्विजे गवि गजादिषु । समेक्षणाः मलात्मानः । पण्डिताः स्वपथे शुनि ॥ ७ ॥
 प्रियासिधे प्राप्ते उर्षे । द्वेष्ये प्राप्नुवन्ति न । ब्रह्माश्रिता असम्मूढाः । ब्रह्मज्ञास्यमबुद्धयः ॥ ८ ॥
 मानेवमाने दुःप्ते । सुप्ते सुहृदि साधुषु । मिमित्तेषुदासीने । द्वेषे लोष्टे य काञ्चने ॥ ९ ॥
 समोशं वस्तुजालेषु । पश्यन्तर्बहिः स्थितम् । सूर्ये सोमे जले वल् । शिवे शक्कां तथाऽनिले ॥ १० ॥
 अद्भ्रमत्सरो भूत्वा । सिद्धसिद्धं समश्चयः । यथा प्राव सन्तुष्टः । कुर्वन् कर्म न बध्यते ॥ ११ ॥
 अभिलैर्विषम्मुक्ते । ज्ञानविज्ञानवानपि । यज्ञार्थं तस्य सकलम् । कृतं कर्म विलीयते ॥ १२ ॥

९९९??

यतस्तानि पराण्याहु । स्नेभ्यश्च परमं मनः । ततोऽपि छि पराबुद्धिरात्मा बुद्ध परो मतः ॥ २६ ॥
 बुधैव मात्मनात्मानः । संस्तात्यान मात्मना । उत्वा शत्रुं कामरुपम् । परं पदमवाप्नुयात् ॥ २७ ॥
 वासनासङ्घितात् आधात् । संसारकारणात् दृढात् । अज्ञानबन्धनात् जन्तुः । बुद्ध्यायं मुख्यतेस्त्रिभवात् ॥ २८ ॥
 नानासङ्गान् जनः कुर्वन् । नैकं साधुसमागमम् । करोति तेन संसारे । बन्धनं समुपैति सः ॥ २९ ॥
 सत्सङ्गात् गुणसम्भूतिः । आपदां लय एव य । स्वछितं प्राप्यते सर्वैरिडलोके परत्र य ॥ ३० ॥
 धतरं सुलभं राजन् !! सत्सङ्गोतीव दुर्लभम् । यज्ञात्वा न पुनर्बन्धमेति ख्येयं ततस्ततः ॥ ३१ ॥
 द्विविधान्यपि कर्माणि । ज्ञानाग्निर्दहति क्षणात् । प्रसिद्धोऽग्निर्यथा सर्वम् । भस्मतां नयति क्षणात् ॥ ३२ ॥
 ज्ञानम्पुङ्ग प्रदारेण । सम्भूतामज्ञतां बलात् । छत्वान्तस्संशयं तस्मात् । योगयुक्तो भवेन्नरः ॥ ३३ ॥
 आत्मज्ञानरतं ज्ञान । नाशिताभिल संशयम् । योगास्ताभिल कर्माणाम् । भूप! भग्नन्ति तानि न ॥ ३४ ॥
 ॐ श्रीं श्रीं निरदं ममताबुद्धिरद्रेषः करुणा समः । लाभावाभ् सुप्ते दुःप्ते । माने माने स मे प्रियः ॥ ३५ ॥
 अनिष्टाप् य न द्वेष्टि । छष्टप्राप् न य तुष्यति । क्षेत्र तद्व्य यो वेत्ति । स मे प्रियतमो भवेत् ॥ ३६ ॥
 ॐ तत्सदिति श्रीवासविदेवीगीतायां ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे ज्ञानयोगो नाम सप्तमोऽध्यायः ।

८

श्री वासविदेवीगीता अथ अष्टमोऽध्यायः ।
 विषयविभाजक विवेकयोगः कुसुमार्य उवाचः किं क्षेत्रं कश्चतद्दे । किं तत् ज्ञानं पराम्भिके ! अतदुपदेश मज्ज्यम् । त्वां
 पृच्छामि करुणानिधे ! ॥ १ ॥
 देव्यवाचः पञ्चभूतानि तात्राः । पञ्चकर्मैन्द्रियाणि च । अलङ्कारो मनो बुद्धिः । पञ्चज्ञानेन्द्रियाणि च ॥ २ ॥
 छञ्चाव्यक्तं धृतिः द्वेषः । सुभद्रुःप् तथैव य । येतना सङ्घितल्टायम् । समूहः क्षेत्र मुख्यते ॥ ३ ॥
 तत्कलीं त्वं विदि मां भूप ! । सर्वान्तर्यामिनीं शक्तिम् । मयं समूहोऽहं यापि । यज्ञान विषयं नृप ! ॥ ४ ॥
 आर्जवं गुरुशुशुषा । विरक्तिश्चन्द्रियार्थतः । शौर्यं शान्तिरदमभश्च । जत्रादेर्दोषवीक्षणम् ॥ ५ ॥
 समदृष्टिर्ध्वथा भक्तिः । अेकान्तत्व शमो दमः । अेतैर्यञ्चयुतं ज्ञानम् । तज्ञानं विदि ङोरुज ! ॥ ६ ॥
 अेतदेव पराशक्तिः । जेयमाता परोऽव्ययः । गुणान् प्रकृतिजान् भुङ्क्त । परात्मा प्रकृतेः परः ॥ ७ ॥
 गुस्तिभिरियं देहे । बद्धलाति ज्जुवनं दृढम् । यदा प्रकाशः शान्तिश्च । वृद्दे सत्ते तदाधिकम् ॥ ८ ॥
 लोभोपशमः सुदारभम् । कर्मणा रजसो गुणः । मोहोऽप्रवृत्तिश्चाज्ञानम् । प्रमादस्तमसो गुणः ॥ ९ ॥

सत्काधिकः सुभं ज्ञानम् । कर्मसङ्गं रजोऽधिकः । तमोऽधिकश्च लभते । निद्रालस्यं सुभेतरत् ॥ १० ॥
ओषु त्रिषु पवृष्टेषु । मुक्तिं संस्कृतिं दुर्गतयः । प्रयान्ति मानवाः राजन् ! । तस्मात् सत्वयुतो भव ॥ ११ ॥
द्वैवासुरी राक्षसी च । प्रकृतिस्तिविधा नृणाम् । तासां कृत्वानि शिद्धानि । संक्षेपात् तेजधुना ॥ १२ ॥
अपैशुन्यं दयाकोधो । अथापत्यं दृतिराज्वम् । तेजोऽभयमडिसा च । क्षमा शौचम्मानिता ॥ १३ ॥
धत्यादि चिक्कमाद्यायाः । आसुर्या शृङ्गु साम्प्रतम् । अतिवादोऽभिमानश्च । दर्शविज्ञानं सकोपता ॥ १४ ॥
आसुर्याः अवेमाद्यानि । शिद्धानि प्रकृतेर्नप ! । निष्ठुरत्वं मद्यो मोडो । अडङ्कारो गर्व अवे च ॥ १५ ॥
निष्ठुरभाव मद्य मोड अडङ्कार गर्वगणू द्वेषो डिंसाऽदया क्रोधः । औद्धत्यं दुर्विनीतता । अभिचारिक कर्तृत्वम् ।
कूरकर्मरतिस्तथा ॥ १६ ॥
मुनिशमीय विप्राणाम् । तथा सृति पुराणयोः । पाषण्डवाक्य विश्वासः । सङ्गतिर्मविनात्मवान् ॥ १७ ॥
सद्यभ्रमकर्मकर्तृत्वम् । स्पृहाय परवस्तुष्टु । अनेक कामनासहितत्वम् । सर्वदाकृतभाषणम् ॥ १८ ॥
परोऽर्षासिद्धिषुत्वम् । परकृत्य पराडतिः । धत्याद्याः अडवश्चासु । राक्षस्याः प्रकृतेर्गुणाः ॥ १९ ॥
तपोऽपि त्रिविधं राजन् ! । कायिकादि प्रभेदतः । ऋजुतार्जव शौचानि । ब्रह्मचर्यमहंसकम् ॥ २० ॥
अकामतः श्रद्धया च । यत्तपः सात्त्विकं च तत् । बुद्ध सत्कार पूजार्थम् । सद्यभ्रं राजसं तपः ॥ २१ ॥
तदस्थिरं जन्ममृति । प्रयच्छति न संशयः । परात्मपीडकं यच्च । तपस्तामसमुच्यते ॥ २२ ॥
ज्ञानं च त्रिविधं राजन् । शृङ्गुष्ट स्थिरयेतसा । धा कर्म च कर्तारम् । ब्रवीमि ते प्रसङ्गतः ॥ २३ ॥
नानाविधेषु भूतेषु । मामेकं वीकते तु यः । नाशवत्तु च नित्यं माम् । तत् ज्ञानं सात्त्विकं नृप ! ॥ २४ ॥
तेषु वेत्ति पृथतम् । विविधं भावमाश्रितः । मामव्ययं च तज्ज्ञानम् । राजसं परिकीर्तितम् ॥ २५ ॥
उत्तुडीनमसत्यं च । देहातृविषयं च यत् । असदल्वार्थविषयम् । तामसं ज्ञानमुच्यते ॥ २६ ॥
अडमात्मा ज्ञानरूपः । सुभ्ररूपश्च सर्वदा । सत्वपूर्वोऽस्यसङ्गश्च । दैतजालविवर्जितः ॥ २७ ॥
तामसीं ये श्रिताः राजन् ! । यान्ति ते गौरवं ध्रुवम् । अनिर्वाच्यं च ते दुःखं भुञ्जते तत्र संस्थिताः ॥ २८ ॥
तस्मादेतत् समुत्सद्ये । दैवीं प्रकृतिमाश्रय । भक्तिं कुरु मदीयां त्वम् । अनिशं दृढयेतसा ॥ २९ ॥
विषयोत्थानि सौम्यानि । दुःखानां तानि हेतवः । उत्पत्तिनाशयुक्तानि । तत्रासको न तत्त्ववित् ॥ ३० ॥
अन्तर्निष्टोक्षयं प्रकाशो । अन्तस्सुभोन्तरं रतिर्लभेत् असन्धिकषयं ब्रह्म । सर्वभूतहितार्थकृत् ॥ ३१ ॥
ॐ श्रीं भक्तिमानिन्द्रियजयी । सत्वरो ज्ञानमाप्नुयात् । लब्ध्वा तत्परमं मोक्षम् । स्वल्पकालेन यात्यसौ ॥
३२ ॥

ततस्ततः कृषदेतद् । यत्रयत्यानुगच्छति । नृत्यावशगं कुर्यात् । शितं यञ्चलमादृतः ॥ ३३ ॥
यो निग्राहं दृग्ढस्य । मनससंप्रकल्पयेत् । घटीयन्त्र समादस्मात् । मुक्त संस्कृति यङ्कटात् ॥ ३४ ॥
अभ्यासा द्रा वशीकुर्यात् । मनो योगस्य सिद्ध्ये वरेण्य दुर्लभो योगो । विनार्य मनसो जयात् ॥ ३५ ॥
ॐ तत्सदिति श्रीवासविदेवीगीतायां ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्र विषयविभाजकयोगोनाम अष्टमोऽध्यायः ।

८

श्री वासविदेवीगीता अथ नवमोऽध्यायः

भक्तियोगः दैव्यवायः ज्ञाननिष्ठात् तपोनिष्ठात् । कर्मनिष्ठात् नराधिप । श्रेष्ठो योगिश्रेष्ठतमो । भक्तिमान् मयि
तेषु यः ॥ १ ॥

सर्वयोगेषु सुलभम् । सरसं भक्तिरेव य । भक्तितत्त्वं प्रवक्ष्यामि । उे तात! श्रद्धया शृणु ॥ २ ॥

शृत्तस्य दैव्याद्भर्मा । धारावाहिकं गता । सर्वेश्या मनसो वृत्तिः । भक्तिरित्यभिधीयते ॥ ३ ॥

दर्शनं परभक्तिस्वात् । परं ज्ञानं हि सङ्गमम् । मनर्वियोग भीरुत्वम् । परमा भक्तिरुच्यते ॥ ४ ॥

ऽदृशं विदि मे तत्त्वम् । महतेनान्तरात्मना । यज्ञात्वा मामसन्दिग्धम् । वे मोक्षसि सर्वगम् ॥ ५ ॥

जेथा मत्पकृतिः पूर्वं तदेव स्यात् ज्ञानगोचरः । ततो विज्ञान सम्पत्तिः । मयि ज्ञाते नृणां भवेत् ॥ ६ ॥

क्षित् सुगन्धरूपेण । तेजोरूपेण चाग्लिषु । पभारूपेण पूषणभे । रसरूपेण चाद्यु ॥ ७ ॥

धीतपोभलिनां याडम् । धीस्तपो भलमेव य । त्रिविधेषु विकारेषु । मद्दुत्पन्नेष्वहं स्थितः ॥ ८ ॥

यो मे तत्त्वं विजानाति । मोहं त्यजति सोऽपिलम् । अनेकृर्जन्मभिक्षेवम् । ज्ञात्वा मां मुच्यते ततः ॥ ९ ॥

अन्ने नानाविधान् देवान् । भजन्ते तान् वजन्ति ते यथा यथा मतिं कृत्वा । भजते मां जनोऽपिलः ॥ १० ॥

तथा तथास्य तं भावम् । प्रयाग्यहमेव तम् । अहं सर्वं विजानामि । मां न कश्चित् विबुध्यते ॥ ११ ॥

यः शृत्वा त्यजति प्राणम् । अन्ते मां श्रद्धयान्वितः स यात्यपुनरावृत्तिम् । प्रसादान्म भूभुज! ॥ १२ ॥

८८८??

अहिसा प्रथमं पुष्यम् । पुष्यमिन्द्रिय निग्राहः । सर्वभूतदया पुष्यं क्षमापुष्यं विशिष्यते ॥ १८ ॥

शमः पुष्यं तपः पुष्यम् । ध्यानं पुष्यं तथैव य । सत्यं यैवाष्टमं पुष्यम् । अेतस्तुति देवताम् ॥ १९ ॥

श्रवाणं कीर्तनं देव्याः । स्मरणं पादसेवनम् । अर्थनं वन्दनं दास्यम् । सप्यमात्मनिवेदनम् ॥ २० ॥

ऽति पुंसार्थिता देव्याः । भक्तिस्तु नवलक्षणा । क्रियते भगवत्यर्थि । तन्नन्नेमभीष्टमुत्तमम् ॥ २१ ॥

न्यासं य मूलमन्त्रस्य । ततो ध्यात्वा जपेन्मनसि । स्थिरचित्तो जपेन्मन्त्रम् । यथा गुरुमुखागतम् ॥ २२ ॥

जपं निवेद्य देवाय । श्रुत्वा स्कोरनेकधा । अवं मां य उपासीत । स लभेत् मोक्षमव्ययम् ॥ २३ ॥

कुसुमार्य उवाचः अनन्यभावास्कां सम्यक् । मूर्तिमन्तमुपासते । योत्परं परमव्यक्ता । तयोःकस्ते मतोऽधिकः ॥ २४ ॥

देव्यवाचः यो मां मूर्तिधरं भक्ता । मध्यक्तः परिषेवते । स मे मानोऽनन्य भक्तः । नियुज्य लृद्यं मयि ॥ २५ ॥

भगवांस्ववशं कृत्वा । अभिलभूत छितार्थकृत् । धैर्यमक्षर मव्यक्तम् । सर्वगं कूटगं स्थिरम् ॥ २६ ॥

अव्यक्तोपासना द्गुभम् । अघिकं तेन लभ्यते । व्यक्तप्योपासनात् साध्यम् । तदेवाव्यक्त भक्तितः ॥ २७ ॥

भक्तिश्चावादरश्चात्र । कारणां परमं मतम् । सर्वेषां विदुषां श्रेष्ठो । डिञ्चितज्योऽपि भक्तिमान् ॥ २८ ॥

महापण्डितरिगिन्तलू येनू तिणियद पामरनु भक्ति तत्परनादरे मत्तू श्रेष्ठने शुकाधांसनकाधात्व । पुरा मुक्ता छि भक्तितः । भव मामनुप्राप्ताः । नारदाधाऽट्टिरायुषः ॥ २९ ॥

अतो भक्ता मयि मनो । निषेछि बुद्धिमेव य । भक्ता मां यजस्व राजन् ! । ततो मामेव यास्यसि ॥ ३० ॥

मद्दृक्कात्रो जयेत् प्रीत्या । तथा यैव सुवासिनी । कुमारीर्वटकांश्चापि । मद्गुदा मद्यतान्तर ॥ ३१ ॥

मार्गास्तयो मे विष्याता । मोक्षप्राप् विशांवर ! कर्मयोगो ज्ञानयोगो । भक्तियोगश्च भूमिप ! ॥ ३२ ॥

तथाणाम्पत्यं योग्यः । कर्तुं शक्योऽस्ति सर्वदा । सुलभत्वान्मानसत्वात् । कायचित्ताद्यधीऽनात् ॥ ३३ ॥

गुणभेदात्प्रनुष्याणाम् । सा भक्तिस्तिविधाः मताः । परपीडां समुद्दिश्य । दम्भं कृत्वा पुरस्परम् । मात्पर्यं कोधयुक्तो यः । तस्य भक्तिस्तु तामसी ॥ ३४ ॥

परपीडादिरहितः । स्वकल्याणार्थमेव य नित्यं सकामो लृद्ये । यशोर्षि भोगलोलुपः । तत्तत्पल समापैर्माभुपास्सेस्ति भक्तितः ॥ ३५ ॥

भेदबुद्ध्या तु मां स्वस्थादन्यां जानाति पामरः । तस्य भक्तिस्समाप्याता विशाधिप तु राजसी ॥ ३६ ॥

परमेशार्पणं कर्म । पापसंक्षान्णनाय य । वेदोक्त त्वाद्यवश्यं तत् । कर्तव्यं तु मयानिशम् ॥ ३७ ॥

धृति निश्चित बुद्धिस्तु । निर्भेदबुद्धिमाश्रितः । करोति प्रीतये कर्मभक्तिस्सा नृप सात्त्विकी ॥ ३८ ॥

पूजयेन्मां प्रयत्न । तत्तद्विष्टकलं लभेत् । मद्दृक्को मत्परस्पर्य । सङ्गलीनो मदर्शकृत् । निद्रोध सर्वभूतेषु । समो मामेति भूभुज ! ॥ ३९ ॥

कोधरहितनु सर्वभूतगणत्वि समभावाद्विन्दिरुववनु नन्ननु सेरबल्लनु राजेन्द्रने ! मत्परा ये मदासक्त चित्ता भक्तवरा मताः । प्रतिजाने भवाद्यस्मात् । उद्धराभ्यचिरेण तु ॥ ४० ॥

ॐ तत्सदिति श्रीवासविदेवीगीतायां ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्र भक्तियोगोनाम नवमोऽध्यायः ।

अथ दशमोऽध्यायः ।

८८८??

अेतज्ञानथ सदसद्दरेण्यम् । परं विज्ञानाद्दरिष्ठं पञ्चानाम् ॥ ३ ॥

यदर्थितमध्यदणुभूणुय । यस्मिन् लोका निडितालोडिनश्च

८८८??

तदेतदक्षरं अरुम् । सप्राणस्तदस्तु वानः । तदेतत्सत्यममृतम् । तथैद्ध्रुव्यं विद्धि डे नृप ! प ॥

प्रणवो धनुश्यरो ज्यात्मा । अरुम् तल्लक्षमुच्यते ॥

अप्रमत्तेन भेद्व्यम् । शरवत्तन्मयो भवेत् ॥ ६ ॥

यस्मिन् दैश्च पृथिवी यान्तरिक्षं ओतं मनस्सल प्राश्च सर्वैः ॥ ७ ॥

तमेवैकं जानथ आत्मानमन्या वायो विमुच्यथामृतस्येष डेतुः ॥ ८ ॥

ओमित्येवं ध्यायेतात्मानम् । स्वस्तितवः पाराय तमसः परस्तात् । दिव्य अरुम्पुरेवाम्भि । आत्मनि संप्रतिष्ठितः ॥ ९ ॥

डिरण्मये परे कोशे । विरञ्जं अरुमनिष्ठणम् । तथ्युभं ज्योतिषां ज्योतिः । तद्यदात्मविदो विदुः ॥ १० ॥

न तत्र सूर्योभाति न चन्द्र तारकम् । नेमा विद्युतो भान्ति कुतोऽयमग्निः ; तमेव भान्तमनुभाति सर्वं तस्य भासा सर्वमिदं विभाति ॥ ११ ॥

अरुमैवेदममृतं पुरस्तारुम् पश्यादृष्ट दक्षिणतष्टोत्तरेण अधःकटोर्व्वं च प्रकृतम् । अरुमैवेदं विश्वं वरिष्ठम् ॥ १२ ॥

अेतादृगनुभवो यस्य । सकृतार्थो नरोत्तम ! अरुमभूतः प्रसन्नात्मा । न शोचति न काङ्क्षति ॥ १३ ॥

द्वितीया भयं राजन् ! तदभावादि चेति न । स तद्वियोगो मेष्यस्ति । मयोगोऽपि तस्य न ॥ १४ ॥

अरुमेव स सोषं वै । निश्चितं विदि सन्मतिः । मदर्शनं तु तत्र स्यात् । यत्र ज्ञानी स्थितो मनु ॥ १५ ॥

ॐ कीं श्रीं नाडं तीर्थं न कैलासे । वैकुण्ठ वास कुत्रचित् । वसामि डिं तु मद्ज्ञानी । लृद्याम्भुज मध्यमे ॥ १६ ॥

मत्तूजाकोटि कुलदम् । सकृन्मानिनोर्यनम् । कुलं पवित्रं तस्यास्ति । जननी कृतकृत्यका ॥ १७ ॥

योगशास्त्र अरुमविद् अरुमतत्त्व समैक्यतासाधनयोगोनाम दशमोऽध्यायः ।

श्री वासविदेवीगीता अथ अेकादशोऽध्यायः ।

युगधर्मं प्रबोधयोगः देव्यवायः मडाद्भुतं विशिष्टं च । विषयं शृणु भूपते! । मम द्रिव्यसम्भूतिस्य । रडस्यं तु कलौ युगे देवि ॥ १ ॥

अडमेव परम्भ्रडम् । मडारुद्रोड मेव च । अडमेव जगत्सर्वम् । स्थावरं जडगमं च यत् ॥ २ ॥

अधर्मं सञ्चयो धर्मा । सञ्चयो डि यदा भवेत् । साधून् संरक्षितुं दुष्टान् । ताडितुं सम्भवाम्यडम् ॥ ३ ॥

उच्चिधाधर्मं निययं धर्मं संस्थापयामि च । उन्निरु दुष्टांश्च दैत्यांश्च । नाना लीलाकरो मुदा ॥ ४ ॥

वर्णाश्रमान् मुनीन् साधून् । पालये ढडुडुपदङ्क । अवं यो वे सम्भूतम् । मम द्रिव्यां युगे युगे ॥ ५ ॥

धोरे कलियुगे प्राप्ताः । डिंसाधर्मं निरडुशाः । त्रिमूर्तयोऽथात्यन्तम् । व्याकुलाः कर्तव्यमूढया । मां पराशक्तिं च संप्रार्थ्यं । अवं विज्ञापितास्तदा ॥ ६ ॥

डे देवि! भक्तवरदे । सृष्टिस्थितिलयकारिणि । अम्बिडे! दौष्टनाशार्थम् । शिष्टसंरक्षणाय च । उदास्रया वयं भूम् । अवतारामो युगे युगे ॥ ७ ॥

धोरेसिन् कलियुगे । भ्रष्टाः अधे नराः षभवन् अधर्मं निरतास्पर्वे । राजानश्च निरडुशाः ॥ ८ ॥

ते सर्वे यद्वि उन्नैयुर् । भवेद्दाश्री स्मशानवत् । अतः कर्तव्यमूढानाम् । उपदेशय सत्पथम् ॥ ९ ॥

अवं त्रिमूर्तिभिः पृष्या । अडमुवाचड यथा । विचारं परित्यजन्तो । भवन्तु लोडपालकाः ॥ १० ॥

भवद्विद्विष्टसंडार । णे डिंसाविधिराश्रिता । युगेन् अनुसरणीयो । अडिंसा मार्गमेव च ॥ ११ ॥

सडुदयं सौमनस्यम् । विद्वेषं करोमि वः । अन्नो अन्धमभिडर्यत । वत्सं जातमिवा गौ ॥ १२ ॥

उतदेवा अवडितम् । देवा उन्न यथा पुनः । उतागश्यडुषं देवा । देवा ञुव यथा पुनः ॥ १३ ॥

यस्तु सर्वाणि भूतानि । आत्मवानुपश्यति । सर्वभूतेषु यात्मानम् । ततो न विचिडित्सति ॥ १४ ॥

अडिंसा परमो धर्मः । सर्वप्राणभतां स्टतः । तस्मात् प्राणभ्यतः सर्वान् । अडिंस्काद् ज्ञानवान् क्वचित् ॥ १५ ॥

न वेदैर्न च दानैश्च । न तपोभिर्न यात्ववैः । कदाचित् सति यान्ति । पुरुषाः प्राणिडिंसकाः ॥ १६ ॥

पुरामि मया यथा योक्तम् । मडक्ताय समाधिये । तत्पकारेणैवाडम् । उद्विभविष्य कल् युगे ॥ १७ ॥

समाधिस्तु ऋषिस्तावद् । धदान्नीं कुसुमनामकः । मां पूजयन्नेवास्ति । पृथिवीं पालयस्सदा ॥ १८ ॥

तत्तुताडं भवेयं च । वासवी नामिका भुवि । ततोडं नूतृविधिना । याशिंसा मार्गडुपिणा ॥ १९ ॥

त्यागाधारिणा तेन । करिष्टे निष्कलुषं जगत् । अष्टेवाहिसा विधः । अनुसरणीया डि युगे । अतद्दित्र
विधिस्तावत् । सर्वथात्रासमञ्जसः ॥ २० ॥

८८८??

ॐ कीं श्रीं अहमेव गणनाथः । जातः पञ्चविधाः पुरा । अज्ञानात् मां न जानन्ति । जगत्कारण कारणम् ॥
२५ ॥

मत्तोस्त्रिराषो धरणि । मत्तः आकाशमारुत । ब्रह्मविष्णुशुक्ररुद्रश्च । लोकापालाः दिशोदश ॥ २६ ॥

वसवो मुनयो गावो । मनवः पशवोऽपि च । सरितस्सागराः यक्षाः । वृक्षाः पक्षिगाणा एव ॥ २७ ॥

यस्यकिञ्चित् क्वचिद्भस्तु । दृश्यते शूयतेऽपि वा । अन्तर्बलिश्च तत्सर्वम् । व्याप्याहं सर्वदा स्थिता ॥ २८ ॥

तथैकविंशति स्वर्गाः । नागास्पष्टवनानि च मनुष्याः पर्वतास्साध्याः । सिद्धा रक्षेगाणास्तथा ॥ २९ ॥

ॐ तत्सदिति श्रीवासविदेवीगीतायां ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्र युगधर्मप्रबोधयोगोनाम अष्टादशोऽध्यायः ।

१२

श्री वासविदेवीगीता अथ द्वादशोऽध्यायः ।

देवीविश्वरूप सन्दर्शनयोगः कुसुमार्य उवाचः यथा वदसि देवेशि । समष्टावपुदम् । तथैव द्रष्टुमिच्छामि । यद्वि देवि
कृपामयि! ॥ १ ॥

कुसुमार्यनिन्तेन्दुः अथ भक्तमतं ज्ञात्वा । अन्यका भक्तकामदा । अदर्शय विराड्रूपम् । भक्तकामप्रयूरिणी ॥
२ ॥

अपश्यसे मडादेव्या । विराड्रूपं परात्परम् । दैर्मस्तकं भवेद्यस्य । यन्द्रसूय यक्षसी ॥ ३ ॥

दिशक्कोते वयो वेदाः । प्राणो वायु प्रकीर्तितः । विश्वं हृदयमित्याहुः । पृथिवी जघनं स्मृतम् ॥ ४ ॥

नभस्सलं नाभिसरो । ज्योतिश्चक्रमुलम् । मडल्लोकस्तु ग्रीवा स्याद् । जनोलोकं मुष्णं स्ततम् ॥ ५ ॥

अपोलोको ललाटस्तु । सत्यलोकान् अधःस्थितः । छन्द्राद्यो बाडवस्सु शब्दस्तोत्रं मडेशितुः ॥ ६ ॥

नासत्यद नाने स्फो । गन्धो ह्याणं मडेशितुः । मुष्णमग्नि स्यमाप्यातो । दिवाराव यक्षुणी ॥ ७ ॥

ब्रह्मस्थानं भूविजृम्भोऽट् व्यापस्तालुः प्रकीर्तितः । रसो जिह्वा समाप्याता । यमो दंष्ट्राः प्रकीर्तितः ॥ ८ ॥

दन्तासोडकला यस्य । डसो माया प्रकीर्तितः । सर्गपाङ्ग मोक्षस्याद् । वीडीर्घ्यो मडेशितुः ॥ ९ ॥

मेलिन तुटियायितो लोभस्यादधरोष्टोऽस्या । धर्ममार्गस्तु पृष्ठभूः । प्रजापतिश्च मेढं स्यात् । यस्साष्टा जगतीतले
॥ १० ॥

अधो अङ्गवायितो कुक्षिस्यमुद्राः गिरयोऽ स्टेनि देव्या मडेशितुः । नधो नाङ्कस्समाभ्याता । वृक्षाः डेशाः
प्रकीर्तिताः ॥ ११ ॥

कौमार यौव्यन जरा । वयोऽस्था गतिरुत्तमा । वलाडकास्तु डेशास्सुः । सन्ध्ये ते वासवि विभो ॥ १२ ॥

राजन् श्री जगदम्बाया शृन्द्रमास्तु मनस्थतः । विज्ञानशक्तिस्तु हरिः । रुद्रोन्तःकराणं तम् ॥ १३ ॥

अश्वादि जातयस्सर्वा । श्रोत्रिणेशे स्थिता विभोः । अतवादि मडालोकाः । डटयधोभागतां गताः ॥ १४ ॥

अतेदृशं मडाडुपम् । ददर्श वैश्यपुङ्गवः । ज्वालामाला सडस्माज्यम् । लेलिडासं य जिब्या ॥ १५ ॥

दृष्टाकटकटारावम् । वमन्तं वमक्षिभिः । नानायुधधरं वीरम् । सर्वप्राग्यूननं य यत् ॥ १६ ॥

सडस्र शीर्षनयनम् । सडस्रयरणं तथा । कोटिसूर्यं प्रकाशम् । विद्युत्कटि समप्रभम् ॥ १७ ॥

भयङ्करं मडाघोरम् । लृदकोस्तासकारकम् । सन्दृष्टातु कुसुम्भार्यं । डाडाकारं य यङ्किरे ॥ १८ ॥

विकम्पमान लृदयः । मूर्छामापुर्दृत्ययम् । स्टरणं य गतं तेषाम् । जगदाम्भेय मित्यपि ॥ १९ ॥

अथ ते धैर्यमालम्ब्य । लडा य स्मतिभुक्तमम् । प्रेमाश्रुपूर्जनयनः । रुद्रकण्ठस्तु भूपतिः । बाष्पगददया वाया
। स्तोतुं समुपयक्तिरे ॥ २० ॥

कुसुमश्रेष्ठि उवाचः अपराधं क्षमस्वाम्भ । पाडि दीनां सत्तोद्वे । कोपं संडार देवेशि । सभया रुपदर्शनात् का ते
स्तुतिः प्रकर्तव्या । पामरैर्नृपतीरिड ॥ २१ ॥

नमस्ते भुवनेशानि । नमस्ते पणवातृके । सर्ववेदान्त संसिद्धे । नमो डीडुारमूर्तये ॥ २२ ॥

यस्मादग्नि समुत्पन्नो । यस्मात्तूर्यश्चयन्द्रमाः । यस्काटोषधयस्सर्वाः । तस्य सर्वात्मने नमः ॥ २३ ॥

यस्काञ्च्य देवा सम्भूताः । साध्याः पक्षिणश्चैव य । पशवश्च मनुष्याश्च । तस्य सर्वात्मने नमः ॥ २४ ॥

देवीं वाचमज्जनयन्त देवा । स्ना विश्वरुपाः पशवो वदन्ति । सा नो मन्त्रेष मूर्ध्नुडाना । धेनुर्वागस्कानुपसुप्पतैतु
॥ २५ ॥

नमो विराट्पि । नमो सूत्रात्यमूर्तये । नमो अव्याकृतपि । नमः श्री ब्रह्ममूर्तये ॥ २६ ॥

नमस्तत्पद लक्षार्थां । त्रिदंकरसडुपिणीम् । अभाडानन्दरुपां ताम् । वेदतात्पर्यं भूमिकाम् ॥ २७ ॥

पञ्चकोशतिरिक्तां ताम् । अवस्थात्रय साक्षिणीम् । नमस्तम्पद लक्षार्थां । प्रत्यगात्म स्वरुपिणीम् ॥ २८ ॥

प्राणान् वीडियव । तपश्रद्धा ऋतं तथा । ब्रह्मथर्यं विधिशैव । यस्मात्तस्ये नमो नमः ॥ २९ ॥

यत्तमुद्रा गिरयः । सिन्धवः प्रयरन्ति य । यस्माटोषधयः सर्वा । रसास्तस्ये नमो नमः ॥ ३० ॥

यस्काद् यज्ञसमुधेतो । दीक्षा यूपश्चदक्षिणाः । ऋयो यजूषि सामानि । तस्ये सर्वात्मने नमः ॥ ३१ ॥

उपसंहर देवेशि । उपमेतद् अलौकिकम् । तदेव दर्शयास्माकं उपं सुन्दर सुन्दरम् ॥ ३२ ॥

धृतिं भीतात्मकः दृष्ट्वा । जगदम्बा कृपापूर्वा । सङ्कृत्य उपं घोरम् । तद्दर्शयामास सुन्दरम् ॥ ३३ ॥

पाशाङ्कुश वराभीति धरं सर्वाङ्गकोमलम् । करुणापूर्णा नयनम् । मन्दस्मित मुष्णाम्बुजम् ॥ ३४ ॥

दृष्ट्वा तत्सुन्दरं उपम् । तदा भीतिविवर्जितः । शान्तचित्तः प्रणोमस्ते । उर्ध्वगद्गदनिस्तनः ॥ ३५ ॥

ॐ तत्सदिति श्रीवासविदेवीगीतायां ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे देवीविश्वरूप सन्दर्शनयोगोनाम द्वादशोऽध्यायः ।

१३

ॐ क्रीं श्रीं श्रीं वासविदेवीगीता अथ त्रयोदशोऽध्यायः ।

देवीपूजाविधि प्रबोधयोगः कुसुमार्य उवाचः कृपया वद मे सर्वम् । तव पूजाविधिं प्रियम् । पुरुषार्थं य इलदं
कृतकृत्यायतो नरः ॥ १ ॥

देव्यवाचः वक्ष्मी पूजाविधिं वत्व ! । अम्बिकाय यथाप्रियम् ॥ २ ॥

अत्यन्त श्रद्धया सार्थं शृणु वैश्यधराधिप ! देवि नुडिदणुः द्विविधि मम पूजास्यात् ॥ ३ ॥

बाध्यायाभ्यन्तरापि य । बाध्यापि द्विविधा प्रोक्ता । वैदिकी तान्त्रिकी तथा ॥ ४ ॥

वैदिक्यार्पि द्विविधा । मूर्तिभेदेन वत्रक ! वैदिकी वैदिकैः कायाः । वेददीक्षा समन्वितैः तत्र या वैदिकी प्रोक्ता ।
प्रथमा तां वदाम्यहम् ॥ ५ ॥

यन्ने साक्षात्परं उपम् । दृष्टवानसि सुकृती शान्तस्तमाडित मना । दम्भाडङ्कार वर्जितः । तत्परो भव तद्याज्ञ ।
तदेव शरणं वज ॥ ६ ॥

तदेवयेतसा पठ्य । जपध्यायस्व सर्वदा । अनन्यया प्रेमयुक्तः । भा मधावमाश्रितः ॥ ७ ॥

८८८??

ध्यानेन कर्मयुक्तन । भक्तिज्ञानेन वा मनः । प्राप्याहं सर्वथा वत्स ! न तु डेवल कर्मभिः ॥ ८ ॥

धत्तं वैदिकपूजा यः प्रथमया विशांवर । स्वउपयुक्तं संक्षेपात् । द्वितीया यां विधिं ब्रुवे ॥ १० ॥

प्रातरुत्थाय शिरसि संस्करेत्यदमुलम् । सुप्रसन्नं स्मरेत्तत्र । श्रीगुरुं निजउपिणाम् । नमस्कृत्य ततो देवीम् ।
कुण्डलीं संस्करेद्भुधः ॥ ११ ॥

ध्यायेत्तस्थिभामधे । सस्थिदानन्दरूपिणीम् । मां ध्यायेदथ शौयादि । क्रियास्पर्वास्पर्मापयेत् ॥ १२ ॥

अग्निडोत्रं ततो दुत्वा । मन्तीत्यर्थं द्विजोत्तमः । डोमान्ते स्वासने स्थित्वा । पूजा सङ्कल्पमाचरेत् ॥ १३ ॥

भूतशुद्धिं पुरा कृत्वा । मातृकान्यासमेव य । कल्पयेत्सात्मनो देडे । पीठं धर्मादिभिः पुनः ॥ १४ ॥

जपं समर्थं श्रीदेवै । ततोऽर्थं स्थापनं भवेत् । पात्रासाधनकं कृत्वा / पूजाद्रव्याणि शोधयेत् ॥ १५ ॥
 द्विगन्धं य पुरा कृत्वा । गुरुं नत्वा ततः परम् । तदनुज्ञा समादाय । भाष्यपीठ ततः परम् ॥ १६ ॥
 उद्विस्वां भावित्तां मूर्तिं । मम द्विव्यां मनोडरात् । आवाडयेत् ततः पीठ । प्राणस्थापन विधया ॥ १७ ॥
 मूलदेवी प्रभाङ्ग्या । सर्तव्या अङ्गदेवताः । तत्पभापटल व्याप्तं त्रैलोक्यं य विचिन्तयेत् ॥ १८ ॥
 यन्त्रस्टाना मावृतीनाम् । पूजनं सभ्यगायरेत् । आसनावाडने चार्थम् । पाद्याधायमनं तथा ॥ १९ ॥
 स्नानो वासोद्भयं यैव । लूषणानि य सर्वशः । गन्धं पुष्पं यथा योग्यम् । दत्त्वा देवै स्वभक्तितः ॥ २० ॥
 गङ्गादिभि सुगन्धोस्तु । तथा पुष्पः सुवासितैः । नैवेद्ये स्तर्पणेशैव । ताम्बूलैर्दक्षिणादिभिः ॥ २१ ॥
 पुनरावृत्तिसंछितम् । मूलदेवीं य पूजयेत् । प्रतिवारमशक्तानाम् । शुक्वारो नियम्यते ॥ २२ ॥
 कवयेन य सूणेन । अलं रुद्रेभिरितिसुधी । उल्लेखादि मङ्गलान्त्रे । स्तोषयेन्मां मुहुर्मुहुः ॥ २३ ॥
 तोषयेन्मां सुप्रसिद्धा नामां साडस्तरेण य । क्षमापये जगद्धात्रीम् । प्रेमाद्गुह्यो नरः ॥ २४ ॥
 पुलकाङ्कित सर्वाङ्गैः १ भाष्यरुद्धाक्षि निस्वनः । नृत्यगीतादि घोषण । तोषयेन्मां मुहुर्मुहुः ॥ २५ ॥
 वेदपाशयशैव । पुरास्पाडलैरपि । प्रतिपादायतोषं वै । तस्मास्तोषयेत्तु माम् ॥ २६ ॥
 नित्य डोमं ततः कुर्याद् । वैश्यानांश्च सुवासिनी । वटुकास्यामरानन्यान् । देवी भुद्रा तु पूजयेत् । नत्वा पुनस्कृ
 उदये । व्यत्यमेषा विसर्जयेत् ॥ २७ ॥
 य अत्र पूजयेद्देवीम् । श्रीमद्भासवि कन्यकाम् । विमृशैतदशेषेण । अत्यधिकारानुत्पतः ॥ २८ ॥
 यावदन्तर पूजाया । मधिकारो भवेन्नखि । तावास्याविमां पूजा श्रमे ज्ञातेतु तां त्यजेत् ॥ २९ ॥
 अब्यन्तरा तु या पूजा । सा तु संविल्लयः स्मृतः । संविदेव परं रूपम् । उपाधिरहितं मम ॥ ३० ॥
 ॐ क्रीं श्रीं
 अन्तसंविधि मरुपे । येतस्मात् नराश्रयम् । संविद्रुपातिरिक्तं तु । मिथ्या मायामयं जगत् ॥ ३१ ॥
 अन्तसंसार नाशाय । साक्षिणीमात्यरुपिणीम् । भावयेन्निर्मनस्सेन । योगयुक्तन येतसा ॥ ३२ ॥
 ॐ तत्सदिति श्रीवासविदेवीगीतायां ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्र देवीपूजाविधि प्रबोधयोगोनाम त्रयोदशोऽध्यायः ।

पराशक्ति स्थानप्रतोत्सवादि प्रकटणायोगः कुसुमार्थ उवाचः कति स्थानानि देवेशि द्रष्टव्यानि मडीतले । मुष्यानि
य पवित्राणि ॥ १ ॥

देवि प्रियतमानि य प्रतान्यपि तथा यानि । तुष्टिदान्युत्सवा अपि । तत्सर्वं वद मे मातः । कृतकृत्यो यतो नरः ॥
२ ॥

देव्यवाचः सर्वं दृश्यं मम स्थानम् । सर्वे कालाः प्रतात्मकाः । उत्सवास्तर्वकालेषु । यतोषं सर्वरूपिणी ॥ ३ ॥

देवियु नुडिदणुः

तथापि भक्त वात्सल्यात् । किञ्चिच्चिदथोच्यते शृणुष्याऽवहितो भूत्वा । विश्वरथः वयो मम ॥ ४ ॥

कोलापुरं मडास्थानम् । यत्र लक्ष्मिस्सदा स्थिता । मातुः पुरं द्वितीयं य । रेणुकाधिष्ठितं परम् ॥ ५ ॥

तुलजापुरं तृतीयं य । स्यात्तृमशृङ्गं तथैव य । पिङ्गलाया मडास्थानम् । ज्वालामुष्यास्तथैव य ॥ ६ ॥

शाकाम्भर्याः परं स्थानम् । भ्रामर्याः स्थानमुत्तमम् । श्रीरक्तदन्तिका स्थानम् । दुर्गास्थानं तथैव य ॥ ७ ॥

विन्ध्यायल निवासिन्या । स्थानं सर्वोत्तमोत्तमम् । अन्नपूर्णा मडास्थानम् । काञ्चीपुरमनुत्तमम् ॥ ८ ॥

भीमादेव्याः परंस्थानम् । विमलास्थानमेव य । श्रीचन्द्रला मडास्थानम् । कौशिकी स्थानमेव य ॥ ९ ॥

नीलाम्बायाः परंस्थानम् । नीलपर्वत मस्तके । जाम्बूनदेश्वरी स्थानम् । तथा श्रीनगरं शुभम् ॥ १० ॥

गुड्यकाव्या मडास्थानम् । नेपाणे यत्प्रतिष्ठितं मीनाक्षाः परमं स्तानम् । यथ्यप्रोक्तं चिदम्बरं ॥ ११ ॥

वेदारण्यं मडास्थानम् । सुन्दर्या समधिष्ठितम् । श्मेकाम्बरं मडास्थानम् । पराशक्ता प्रतिष्ठितम् ॥ १२ ॥

पराशक्तियाद भुवनेश्वरिधिन्ट प्रतिष्ठितवागिदे) मडालसा परंस्थानम् । योगैश्वर्यास्तथैवय तथा नीलसरस्वत्याः
। स्थानं यीनेषु विश्रुतम् ॥ १३ ॥

वैधनाथे तु भगला । स्थानं सर्वोत्तमं मतम् । श्रीमदृभभुवनेश्वर्या । मणिद्वीपं मम स्मतम् ॥ १४ ॥

गायत्याश्च परंस्थानम् । श्रीमत् पुष्कर मीरितम् । अमरेशो चण्डिका स्यात् । प्रभासे पुष्करेक्षणी ॥ १५ ॥

नैमिशे तु मडास्थाने । देवी सा लिङ्गधारिणी । पुरुडूता पुष्कराक्षे । आषाढ य रतिस्तथा ॥ १६ ॥

यण्डमुण्डी मडास्ताने । दण्डिनी परमेश्वरी । भावभूत् भवेद्यतिर् । नाडुले नडुलेश्वरी ॥ १७ ॥

शाङ्गुरी तु मडाकाणे । शर्वाणी मध्यमाभिधे । केदारान्ने मडाक्षेते । देवी सा मार्गदायिनी ॥ १८ ॥

भैरवायस् भैरवी सा । गयायां मङ्गला सता स्टाणुप्रिया कुरुक्षेत्र । स्वायम्भुवापि नाडुले ॥ १९ ॥

अविमुक्त विशालाक्षि । मडाभागा मडालये । गोकर्णे भद्रकणि स्यात् । भद्रा स्याद्भद्रकण्डिके ॥ २० ॥

शङ्कुकर्णे ध्वनिः प्रोक्ता । स्कूला स्यात् स्कूलकेश्वरी । ज्ञानिनां लृट्याम्बोजे । लृत्वेषा परमेश्वरी ॥ २१ ॥

धत्यादीनि य स्थानानि । देव्याः प्रियतमानि य । तत्क्षेतस्य मालात्मम् । कृत्वा पूर्वं विशोत्तमाः । तद्दुकेन विधानेन । पश्चाद्देवीं प्रपूजयेत् ॥ २२ ॥

अथवा सर्वक्षेत्राणि । मलागिर्यां विशोत्तमा ! तत्र नित्यं वसन् सर्व । द्रिव्य क्षेत्रा सुषुण्यदाः ॥ २३ ॥

तानि स्थानानि सम्पश्यन् । जपन्यामेव सन्ततम् । ध्यायन्मां यरणाभोजम् । मुक्तो भवति भन्धनात् ॥ २४ ॥

धमानि क्षेत्र नामानि । प्रातरुन्ताय यः पठेत् । ल भवन्ति पापानि । ये तत्क्षेत्रात्र संशयः ॥ २५ ॥

अधुना कथयिष्यामि । प्रतानि मम सुप्रताः । नारीभिश्च नरैस्त्वेव । कर्तव्यानि प्रयत्नतः ॥ २६ ॥

शुक्लवारं प्रतं यैव । ममाति प्रीतिकारकम् । नवरात्रोत्सवं यैव । प्रतं प्रीतिकरं मम ॥ २७ ॥

सर्वोत्तमं सत्वलदम् । वासवि कन्यकाप्रतम् । ममाङ्गोपाङ्ग देवता सङ्घितार्थन सद्भिः ॥ २८ ॥

द्युत्तर शतकुण्डाज्यम् । कन्यका यज्ञनामकम् । अमोघं सर्वफलदम् । अत्यन्त गुह्यमद्भुतम् ॥ २९ ॥

अेवमन्यान्यपि विशाः । नित्यनैमित्तिकान्यपि । प्रतानि कुरुते यो वै । मत्तीत्यर्थं विमत्सरः । प्राष्टोति मम सायुज्यम् । स मे भक्तस्यमे प्रियः ॥ ३० ॥

उत्सवात्रपि कुर्वित । ओलोत्सव मुभासुधी । वैशाख शुद्ध दशम्याम् । कुर्याओलोत्सवं मम ॥ ३१ ॥

६६६?? ॥ ३३ ॥

कुर्वित तत्पुण्यदिने । मम जनोत्सवं मडत् । कुङ्कुमाररु कर्पूर । मणिवस्त्र सुगन्धितैः सद्गन्ध धूपदीपैस्त्व । दमनेन विशेषतः । आन्दोलयेत्ततो वत्स ! । बाल वासवि कन्यके ॥ ३४ ॥

मम पट्टाभिषेकस्य । मलाद्भुतोत्सवं सुधीः । अत्यन्त वैभवोपेतम् । कुर्याञ्छ्यास्तविधानतः ॥ ३५ ॥

शयनोत्सवं यदा कुर्यात् । तदा जागरणोत्सवम् । रथोत्सवं य मे कुर्यात् । दमनोत्सवमेव य ॥ ३६ ॥

मद्भक्त्याद्देजयेत् प्रीत्या । तथा यैव सुवासिनी । कुमारीर्वटुकांश्चापि । मद्गुदा मद्यतान्तरः । वित्तशान रक्षितः । यजेतेतान्तुमादिभिः ॥ ३७ ॥

य अेवं कुरुते भक्ता प्रतिवर्षमन्त्रितः । स धन्यः कृतकृत्योऽस् । मत्तीति पात्रवान् भवेत् ॥ ३८ ॥

सर्वभुक्तं समासेन । मम प्रीतिदायकम् । नाशिष्याय प्रदातव्यम् । नाभक्ताय कदाचन ॥ ३९ ॥

ॐ तत्सदिति श्रीवासविदेवीगीतायां ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्र पराशक्तिस्थान प्रतोत्सवादि प्रकटणायोगोनाम यतुर्दशोऽध्यायः ।

१५

श्री वासविदेवीगीता अथ पञ्चदशोऽध्यायः ।

श्री वासविदेवीगीता मडत्वयोगः देव्यावाचः न वेदाध्ययनेर्योगै । रैदानैस्तपसेज्यया । रुपं द्रष्टुमिदं शक्यम् । डेवलं
मत्तपां विना ॥ १ ॥

विश्वम्भरा पुण्यवती । शिल्लयो यस्य येतसः । ब्रह्मज्ञानं तु यत्रष्टं त्वया पार्थिवसत्तमः ॥ २ ॥

धति ते कथितो राजन् ! । प्रसादात् योग उतमः । साङ्गोपाङ्ग सविस्तारो । अनादि सिद्धो मया ॥ ३ ॥

धमं गोप्यतमं योगम् । शृणोति श्रद्धया य यः । सोऽपि डैवल्यमाष्टोति । यथा योगी तथैव सः ॥ ४ ॥

य धमं श्रावयेधोगम् । कृत्वा सार्थं सुबुद्धिमान् । यथा योगी तथा सोऽपि । परं निर्वाणमृच्छति ॥ ५ ॥

योगी तां सम्यगव्यस्य । ज्ञात्वा सार्थं गुरोर्मुप्यात् । कृत्वा पूजां कन्यकायाः । प्रत्यडं पठते तु यः ॥ ६ ॥

अेककालं द्विकालं वा । त्रिकालं वापि यः पठेत् । ब्रह्मतस्य तस्यापि । दर्शनान्मुच्यते नरः ॥ ७ ॥

विद्यार्थिनो भवेद्विधा । सुभार्थि सुभामाप्नुयात् । कामानन्यान् लभेत् कामी । मुक्तिमन्ते प्रयान्ति ते ॥ ८ ॥

गीता रडस्य भूतेयम् । गोपनीया प्रयतृतः । सर्वमुक्तं समासेन । यत्रष्टं तत्त्वयानध ! ॥ ९ ॥

कथितं तन्मया सर्वं नातो वक्तव्यमस्ति डि । धदं जेष्टाय पुत्राय । भक्तियुक्ताय शीलिने । शिष्याय य यथोक्ताय
। वक्तव्यं नान्यथा क्वचित् ॥ १० ॥

यस्य देवे पराभक्तिः । यथा देवे तथा गुरु । तस्मृते कथिता प्यार्थाः । प्रकाशन्ते मडात्मनः । येनोपदिष्टा विधैयम्
। स अेव परमेश्वरः ॥ ११ ॥

यस्याऽयं सुकृतं कर्तुं । असमर्थस्ततो ऋणी । पित्रोरष्यधिकः प्रोक्तः । ब्रह्मजन्मप्रदायकः ॥ १२ ॥

पितृजातं जत्रनष्टम् । नेतृजातं कदायन । तस्ये न द्रोडत्यादि । निगमो प्यवदन्नुधीः ॥ १३ ॥

तस्मात्सर्वं प्रयत्न । श्रीगुरुं तोषयेत्सुधीः । कायेन मनसा वाया । सर्वदा तत्परो भवेत् ॥ १४ ॥

पुनः प्राड तदा देवी । सन्तुष्टा पितरं तदा । भविष्यत्कार्यसंसर्ग । धक्षस्व स्वयक्षुषा ॥ १५ ॥

स धर्शं ततो वनि । प्रवेशं वैश्य सन्तते । विष्णुवर्धन भूपालमराणं तदनन्तरम् ॥ १६ ॥

काशीयात्रं विरुपाक्ष । स्याधिपत्य मडोत्सवम् । डस्तामलकवत्सर्वम् । दृष्टा विस्मितमानसः ॥ १७ ॥

कुसुम्भः परमामोदम् । जगाम हृदि साम्प्रतम् । दिव्यं रुपं स्वकं त्या । ततस्सा भुवनेश्वरी ॥ १८ ॥

भूयोऽपि वासवी कन्या । रुपेणासीन्यनोडरा । आवृतः कुसुमश्रेष्ठि । माययाभूत् यथा पुरा ॥ १९ ॥

सालङ्कायनोवाचः अनेन सदृशं गीता । न भूतं न भविष्यति । सर्वदुःखप्रशमनम् । सर्वसम्पत्ववर्धनम् ॥ २० ॥

सर्वापमृत्युशमन मकालमृत्युनिवारणम् । सर्वज्जरार्तिशमनम् । दीर्घायुष्य प्रदायकम् ॥ २१ ॥
 पुत्रप्रदं अपुत्राणाम् । पुरुषार्थ प्रदायकम् । षट् विशेषा व्यास । सुबोधनं शुभप्रदम् ॥ २२ ॥
 जन्मध्ये सकृदपि । य ए तत्परते सुधीः । तस्य पुण्यकृतं वक्षे । शृणुध्वं विशसत्तम् ॥ २३ ॥
 गङ्गादि सर्वतीर्थेषु । य स्नाया स्फोटि जन्मसु । कोटिलिङ्ग प्रतिष्ठां य । यः कुर्यादविमुक्तके ॥ २४ ॥
 कोटि सुवर्णं लारणाम् । स्तोत्रियेषु द्विजन्मसु । यः कोटि उयमेधाना । मडरेन्डाङ्ग रोदसि ॥ २५ ॥
 आथरेत्रोपकोटिर्यो । निर्जले मरुभूतले । दूर्बिक्षे यः प्रतिदिनम् । कोटिब्राह्मणभोजनम् ॥ २६ ॥
 श्रद्धया परया कुर्यात् । सडस्रं परिवत्ररान् । तप्पुण्यं कोटिगुणितम् । भवेत्पुण्यमनुत्तमम् ॥ २७ ॥
 कन्यका परमेश्वर्याः । गीताज्ञानसुक्रीतनात् । भक्तो यः कीर्तयेन्नित्यम् । षट् कन्याः सुबोधनं तस्ये श्रीवासवि कन्या
 । प्रीताभीष्टं प्रयच्छति ॥ २८ ॥
 यः पठेतन्यकायास्य । सुगीतां भक्तिसंयुतः । लक्ष्मीश्चाग्न्यव्य रक्षिता । सदा तिष्ठति तन्मले ॥ २९ ॥
 अत्यन्त श्रद्धया नित्यम् । सुगीता यः पठेन्नरः । भारती तस्य जिह्वाग्रे । रङ्गे नृत्य नित्यशः ॥ ३० ॥
 यस्तु श्री वासवि कन्या । सुगीता श्रवणास्तथा । पठनात्पाठनादेवीम् । अनुनित्यं समर्चयेत् ॥ ३१ ॥
 सर्वान् कामानवापैड । सर्वसौभाग्य संयुतः । पुत्रपौत्रादि संयुक्तो । भुक्ता भोगान्यथेतान् ॥ ३२ ॥
 अन्ते श्री वासवी देव्या । सायुज्यमति दुर्लभम् । प्रार्थनीयं ब्रह्मादैत्व । प्राष्टोत्येव न संशयः ॥ ३३ ॥
 निष्कामः कीर्तयेद्यस्तु । श्रीवासवीं गीता मडत् ब्रह्मज्ञानमवास्कोति । येन मुच्यत बन्धनात् ॥ ३४ ॥
 धनार्थि धनमाज्योति । यशोऽर्थि चाप्नुयाद्यशः । विद्यार्थि चाप्नुयाद्विद्याम् । सुगीता पठनाद्भुतम् ॥ ३५ ॥
 नान्देन सदृशं ग्रन्थम् । भोगमोक्षप्रदं प्रजाः । कीर्तनीयमिदं तस्मात् । योगमोक्षार्थिभिर्नरैः ॥ ३६ ॥
 यतुराश्रम निष्टे । कीर्तनीयमिदं सदा । स्वधर्मसमनुष्ठान । वैकल्य परिषर्तये ॥ ३७ ॥
 कल् पापैक बहुणे । धर्मानुष्ठान वर्जिते वासवी गीतामुक्ता नृणां नान्यक्षरायणम् ॥ ३८ ॥
 यो भञ्जी वासवी देव्याः । सनित्यं कीर्तयेद्विदम् । नान्यथा प्रीयते देवी । कल्पकोटि शतैरपि ॥ ३९ ॥
 पराशक्ति तत्त्व “आत्मावा षट्मत्र आसीत्” “सदेव सौमैदमत्र आसीत्” “अेकमेवाद्वितीयं ब्रह्म”
 ॐ तत्सदिति श्रीवासविदेवीगीतायां ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्री वासविदेवीगीता मडत्वयोगो नाम
 पञ्चदशोऽध्यायः ।

इति श्रीमतिराजेश्वरी गोविन्दराजविरचिता श्रीवासविदेवीगीता समाप्ता ॥

श्री वासविदेव्यष्टकम् ।

अप्युदविश्वनाथिकां तमोपडां श्रीकन्यकां अनन्तमडिमसम्पदां अमीष्टसिद्धिदां सुधां अपूर्वयारित्रान्वितां
अतीन्द्रियात्मसुभ्रप्रदां अब्रूतपूर्वधीयुतां भजाम्यहं अहर्निशम् ॥ १ ॥

अनन्तश्रवणकोटिसृष्टिस्थितिविलय विहारिणीं अनादनन्तरूपिणीं सनातनीं मनोन्मनीं अपारप्रेमवारिणीं
असीमज्ञानसुभ्रनिधीं अधीरताशुद्धरिणीं भजाम्यहं अहर्निशम् ॥ २ ॥

सुपुत्रकामेष्टियागसुकुलरूपयोगिनिं समस्तलोकपावकारुणाब्जपदविराजिनीं स्वधर्मशीलरक्षणार्थमात्तत्यागसुप्रतां
सुभाषिणीं सुडासिनीं भजाम्यहं अहर्निशम् ॥ ३ ॥

विद्वेषाक्षसोदरीं विवेकज्ञानधारिणीं विरागपूर्वमानिनीं विराट् रूपधारिणीं विरिञ्चिविष्णुशिवनुतां सुपूजितां
प्रभोदितां विशालनेत्रराजितां भजाम्यहं अहर्निशम् ॥ ४ ॥

समाधिदत्तवचनपालनार्थजन्मधारिणीं नृपालकुसुमश्रेष्ठिमुक्तिदायिनीं निरञ्जनीं कृपाविशेषमोदिनिकुसुमाब्ज
कीर्तिवर्धिनीं सुमूर्तशीलरूपिणीं भजाम्यहं अहर्निशम् ॥ ५ ॥

त्रितापवदग्धभक्तहृदयभेदहारिणीं त्रिशक्तिरूपधारिणीं वराभयकररञ्जनीं त्रिकालज्ञानिगुरुवरेण्यभास्करार्यितां
शुभां त्रिलोकपावनीं सदा भजाम्यहं अहर्निशम् ॥ ६ ॥

थराथरान्तर्व्यापिनीं सुरासुरान्तर्साक्षिणीं परम्परागतापदापहारिणीं सुवासिनीं यशोदयां सुभोदयां प्रभोदयां
महाभयां दयालयां गुणालयां भजाम्यहं अहर्निशम् ॥ ७ ॥

सदाशुभावदिव्ययानलर्षिणीं सङ्कर्षिणीं सदानुग्रहकरामृताभिलहरि मोददायिनीं दिनेन्द्रकोटिसमप्रभां अघापडां
मदापडां सुगीतसुधामोदिनीं भजाम्यहं अहर्निशम् ॥ ८ ॥

एति श्रीमतिराजेश्वरी गोविन्दराजविरचितं श्रीवासविदेव्यष्टकं सम्पूर्णम् ॥

Shri Vasavidevi Gita

pdf was typeset on December 17, 2022

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

